

Transcripció del diari de Laura Sanmiquel Codina, treballadora de la Fàbrica Nova de Manresa, on explica la vaga de gener de 1946

1946 Setmana 4

Treballat tota la setmana menys el Dijous (Lliberació¹) és recuperable i per tant no és pagat. S'ha pagat al jornal 5 dies, 45 ptes de plus i 5 ptes de nit als del matí.

Preu fet: matí 39 hores més 1 de PODFE²

tarda 36 hores més 4 de PODFE

Les hores de PODFE s'abonen perquè a la setmana 3 es produïren uns paros per averia a la corrent per la neu.

A l'hora de cobrar:

Divendres tarda, dia 25

Al jornal, a l'hora de pagar, pararen les màquines negant-se a cobrar. Només els batans i cardes han treballat fins a plegar. Els demés no han treballat més.

Al preu fet han cobrat, les asiadores que han plegat tot seguit per falta de fil. Els conos, nuadores i urdidores.

Les teixidores no han volgut cobrar i han parat aproximadament a 2/4 de 7, seguint parat tot fins l'hora de plegar.

Dissabte 26 al matí

Al començar el jornal, la fca. nova a engegat tothom fins a 2/4 de 9. A les 9 només treballaven la trama i batans fins allà a les 10 aproximadament.

Fca. Remey: les asiadores no han engegat. El resta dels acabats només han treballat una estona.

Als telers quasibé han engegat tothom però han parat de seguida, parant alguns i engegant els altres, però això poca estona. Només han treballat fins a 2/4 de 9: D. Vidal i dues més. Han estat a dintre la fca. fins l'hora plegar, 2/4 de 1.

Els de la tarda resten a dintre la fàbrica sense engegar.

A ¼ de 7, s'han determinat de cobrar tothom, seguint les màquines parades.

Dilluns 28, matí

Segueix el paro de braços caiguts. Ha vingut el Sr. Alcalde³ i el Sr. Gual⁴, han cridat una comissió però per lo vist no s'han entès. L'Alcalde els ha dit que es possessin

---

¹ Es refereix al dia de l'entrada de les tropes franquistes a Manresa, el 24 de gener de 1939, que el nou règim va batejar com a "Dia de la Liberación".

² Terme que molt probablement es referia a les hores extraordinàries.

³ Joan Prat Pons.

⁴ Francesc Gual Vilaseca, cap de la Guàrdia Urbana de Manresa.

a treballar que ja mirarien d'arreglar-ho, però els obrers han contestat que ara ja havien parat i si no els asseguraven una cosa per endavant no engegarien. A la tarda ha continuat igual.

Dimarts 29

Segueix el paro. Una comissió de dones han anat al Sindicat on ja es trobaven reunits comissions de diferents fàbriques.

A la tarda, el Sindicat ha demanat una comissió de nit, que s'han negat a anar-hi. Fins a les 6 les han esperat.

Al vespre han arribat el Governador⁵, don Manuel⁶ i Sr. Casadó⁷. Diu que han marxat a 2/4 de 2 del matí del dimecres.

Dimecres 30

Al matí ha seguit el paro però en calma.

A 2/4 d'1 ha arribat la Guardia Civil i als treballadors del matí no els han deixat sortir. De manera que el personal del 1r torn i del 2n s'han trobat junts sens poguer sortir si els uns o els altres no es posaven a treballar. Els treballadors no volen treballar i resten pel pati en espera de poguer fugir. En vista d'això, la Guardia Civil ha fet venir la guàrdia armada, que ha arribat a les 4. S'han esparcit per dins la fàbrica.

Moltes dones els ha vingut atacs de nervis, i el despatx aviat ha semblat un manicomi i se les han emportat amb el cotxe i el camion.

A fora al carrer hi ha una gran expectació de gent que no treballen a la fàbrica.

A ¼ de 7 s'han decidit i les de nit han començat el jornal i d'aquesta manera han pogut marxar els del matí.

Dijous 31

A les 4 han començat el jornal amb algunes baixes.

A 2/4 de 9 ha sortit molt personal que no ha tornar a entrar, restant a dintre la fàbrica només que quatre gats que han continuat treballant fins l'hora de plegar.

A les 11 ha tornat a venir la Guardia Civil però no han dit res a ningú.

A la 1, les de la tarda, moltes han vingut per veure si eren gaires a començar el treball, però se n'entornaven. Poques han sigut les que han engegat, i a les 3 han marxat per por de que les demás les tatxessin d'esquirols o els hi passés alguna cosa per minoria.

Faltaven 10 minuts per les 6 que han començat d'entrar personal disposats tots a treballar. Els hem preguntat a què era degut que tornessin i han contestat que per Manresa s'havia fet un pregó de que exposaven els augments i que tothom tornés a treballar.

I d'aquesta manera tan fàcil s'ha acabat tot el desbarajuste de la huelga.

---

⁵ El governador civil de Barcelona, Bartolomé Barba Hernández.

⁶ Manuel Bertrand i Mata (1905-1963), fill d'Eusebi Bertrand i Serra (1877-1945), propietari de la fàbrica.

⁷ Josep Casadó, un dels responsables de l'empresa.